

Άγιοι Κωνσταντίνος και Ελένη Οι Ισαπόστολοι (2024)

21 Μαΐου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

21 Μαΐου ...

Άγιοι Κωνσταντίνος και Ελένη Οι Ισαπόστολοι ...

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος ,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος ,
Εὐνόησαν μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντῖνος ...

Ὡς γενέτειρα πόλη Του Μεγάλου Κωνσταντίνου αναφέρεται τόσο η Ταρσός της Κιλικίας όσο και το Δρέπανο της Βιθυνίας ,

ωστόσο η άποψη που επικρατεί φέρει Τον Μέγα Κωνσταντίνο να έχει γεννηθεί στη Ναϊσό της Άνω Μοισίας , σημερινή Νις της Σερβίας ...

Θεωρείται ότι γεννήθηκε μεταξύ των ετών 272 - 288 μ.Χ. , πατέρας Του ήταν ο Κωνσταντίος , λόγω του προσώπου του που ήταν χλωμό ονομάστηκε Χλωρός , ήταν συγγενής του Αυτοκράτορα Κλαυδίου ,

μητέρα Του ήταν η Αγία Ελένη , Θυγατέρα ενός πανδοχέα από το Δρέπανο της Βιθυνίας ...

Το 305 μ.Χ. Ο Κωνσταντίνος ευρίσκεται στην αυλή του Αυτοκράτορα Διοκλητιανού στην Νικομήδεια με το αξίωμα του Χιλίαρχου , οι δύο Αύγουστοι , Διοκλητιανός και Μαξιμιανός , παραιτούνται από τα Αξιώματα τους και αποσύρονται ,

στο ύπατο αξίωμα του Αυγούστου προάγονται ο Κωνσταντίος ο Χλωρός στην Δύση και ο Γαλέριος στην Ανατολή , ο Κωνσταντίος πέθανε στις 25 Ιουλίου του 306 μ.Χ. ...

Ο Στρατός ανακήρυξε Αύγουστο Τον Μέγα Κωνσταντίνο , κάτι όμως που δεν αποδέχθηκε ο Γαλέριος ,

μετά από μια σειρά διαφόρων Ιστορικών Γεγονότων Ο Κωνσταντίνος συγκρούεται με τον Μαξέντιο , υιό του Μαξιμιανού , ο οποίος πλεονεκτούσε Στρατηγικά , διέθετε τετραπλάσιο Στράτευμα ...

Ο Στρατός Του Κωνσταντίνου ήταν ήδη καταπονημένος , είχε κάθε λόγο να αισθάνεται συγκρατημένος , δεν είχε καμία άλλη επιλογή εκτός από την επίκληση της Δυνάμεως Του Θεού ,

επιθυμούσε να Προσευχηθεί και να ζητήσει Βοήθεια , αλλά δεν ήξερε σε ποιόν θεό να απευθυνθεί , τότε έφερε νοερά στην σκέψη Του όλους αυτούς που μαζί τους συνδιοικούσε την Αυτοκρατορία ...

Όλοι τους εκτός από τον πατέρα του πίστευαν σε πολλούς θεούς και όλοι τους είχαν τραγικό τέλος , άρχισε να Προσεύχεται στον Θεό ,

υψώνοντας το δεξί Του χέρι και Ικετεύοντας Τον να Του αποκαλυφθεί , ενώ Προσευχόταν διαγράφεται στον Ουρανό μία πρωτόγνωρη Θεοσημεία ...

Τις μεσημβρινές ώρες του ηλίου κατά το δειλινό , είδε στον Ουρανό το τρόπαιο Του Σταυρού που έγραφε , τούτω νίκα , προσπαθούσε να κατανοήσει την σημασία του μυστηριακού Θεάματος ,

Εμφανίζεται Ο Κύριος στον ύπνο Του μαζί με το σύμβολο Του Σταυρού και Τον προέτρεψε να κατασκευάσει απομίμηση Αυτού , να το χρησιμοποιεί ως Φυλακτήριο για πολέμους ...

Έχοντας ως Σημαία του το Χριστιανικό Λάβαρο , αρχίζει να προελαύνει προς την Ρώμη εκμηδενίζοντας κάθε αντίσταση , φθάνει στην Ρώμη ενδιαφέρεται για τους Χριστιανούς της πόλεως ,

το ενδιαφέρον Του δεν περιορίζεται μόνο σε αυτούς , πληροφορείται για την πενιχρή κατάσταση της Εκκλησίας της Αφρικής και ενισχύει από το Δημόσιο ταμείο τα έργα Διακονίας αυτής ...

Τον Φεβρουάριο του 313 μ.Χ. στα Μεδιόλανα γίνεται ο γάμος του Λικινίου με την Κωνσταντία , αδελφή Του Μεγάλου Κωνσταντίνου ,

επέρχεται μια Ιστορική συμφωνία μεταξύ των δύο ανδρών που καθιερώνει την αρχή της Ανεξιθρησκίας ...

Τα προβλήματα που είχε να αντιμετωπίσει Ο Μέγας Κωνσταντίνος ήταν πολλά , η αιρετική διδασκαλία του Αρείου Πρεσβυτέρου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας , ήλθε να ταράξει την ενότητα της Εκκλησίας ,

η διδασκαλία αυτή ονομάσθηκε αρειανισμός , κατέλυε ουσιαστικά το Δόγμα της Τριαδικότητας Του Θεού ...

Πληροφορήθηκε τα όσα θλιβερά συνέβαιναν στην Αλεξάνδρεια , απέστειλε με Τον Πνευματικό Του σύμβουλο Όσιο Επίσκοπο Κορδούης της Ισπανίας , επιστολή στον Επίσκοπο Αλεξανδρείας Αλέξανδρο 313 - 328 μ.Χ. και τον Άρειο ,

η προσπάθεια επιλύσεως του θέματος δεν ευδοκίμησε , τότε αποφασίσθηκε η Σύγκλιση της Α' Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ. ...

Η περιγραφή της εναρκτήριας Τελετής από τον Ιστορικό Ευσέβιο είναι ομολογουμένως ενδιαφέρουσα , στον μεσαίο Οίκο των Ανακτόρων είχαν προσέλθει όλοι οι σύνεδροι , επικρατούσε απόλυτη σιγή και όλοι περίμεναν την είσοδο Του Αυτοκράτορα ,

Τον οποίο οι περισσότεροι θα έβλεπαν για πρώτη φορά , Ο Κωνσταντίνος εισήλθε ταπεινά , με σεμνότητα και πραότητα ...

Στην ομιλία Του προς την Σύνοδο χαρακτηρίζει τις ενδοεκκλησιαστικές συγκρούσεις ως το μεγαλύτερο δεινό και από τους πολέμους , ο λόγος Του υπήρξε ευθύς και σαφής , δεν ήθελε να ασχοληθεί παρά μονάχα με θέματα που αφορούσαν στην Ορθοτόμηση της Πίστεως ,

η κρίσιμη Φράση Του , περί τῆς πίστεως σπουδάσωμεν , Διασώζεται από όλους τους Ιστορικούς Συγγραφείς ...

Μετά το πέρας των Εργασιών της Συνόδου , Ο Αυτοκράτορας ανέλαβε πρωτοβουλίες για την εδραίωση των Αποφάσεων της ,

Απέστειλε Εγκύκλιο Επιστολή προς την Εκκλησία της Αιγύπτου , Λιβύης , Πενταπόλεως , Αλεξανδρείας , στην οποία γνωστοποιεί τις Αποφάσεις της Συνόδου ...

Ο ίδιος γνωστοποιεί προς όλη την επικράτεια της Αυτοκρατορίας την καταδίκη του Αρείου , απαγορεύει την απόκτηση και την απόκρυψη των συγγραμμάτων του ,

η εντυπωσιακή Του όμως ενέργεια είναι η Επιστολή Του προς τον Άρειο , επιτιμά τον αιρεσιάρχη και τον καταδικάζει με Αυστηρότητα για τις κακοδοξίες του ...

Στα τέλη του 327 μ.Χ. Ο Μέγας Κωνσταντίνος καλεί τον Άρειο στα Ανάκτορα , ο αιρεσιάρχης δεν χάνει την ευκαιρία , υποβάλλει μία ομολογία γεμάτη από έντεχνες θεολογικές ανακρίβειες ,

πείθοντας Τον ότι αυτή δεν διαφέρει ουσιαστικά από όσα είχε αποφασίσει η Α' Οικουμενική Σύνοδος ...

Ο Αυτοκράτορας συγκαλεί νέα Σύνοδο τον Νοέμβριο του 327 μ.Χ. , η οποία ανακαλεί τον Άρειο από την εξορία , αποκαθιστά τους εξόριστους Επισκόπους Νικομηδείας Ευσέβιο και Νίκαιας Θεόγνιο ,

η ανάκληση του Αρείου και η αποκατάσταση των περί αυτών πυροδότησε νέες έριδες στους κόλπους της Εκκλησίας ...

Ο Επίσκοπος Αλεξανδρείας Αλέξανδρος και Ο Διάδοχος Του Μέγας Αθανάσιος αρνούνται να δεχθούν τον Άρειο στην Αλεξάνδρεια ,

Ο Κωνσταντίνος απειλεί με καθαίρεση Τον Αθανάσιο , σε Σύνοδο που συνήλθε στην Αντιόχεια το

330 μ.Χ. καθαιρείται και εξορίζεται από τους αιρετικούς Ο Άγιος Ευστάθιος , Επίσκοπος Αντιοχείας ...

Η Σύνοδος της Τύρου της Συρίας που συνήλθε το 335 μ.Χ. , καταδικάζει ερήμην με την ποινή της καθαιρέσεως Τον Μέγα Αθανάσιο , Ο οποίος φεύγει για να συναντήσει Τον Μέγα Κωνσταντίνο ,

Εκείνος δεν έδειξε να αποδέχεται το αίτημα Του για ακρόαση , πείσθηκε να Τον ακούσει όταν Του απηύθυνε την ρήση , Δικάσει Κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ...

Ο Μέγας Κωνσταντίνος κατενόησε την κατάφωρη αδικία και τις άθλιες μεθοδεύσεις σε βάρος Του Μεγάλου Αθανασίου , έκανε δεκτό το αίτημα Του να προσκληθούν όλοι οι Συνοδικοί της Τύρου

και η διαδικασία να λάβει χώρα ενώπιων Του , ο Ευσέβιος Νικομηδείας αγνόησε την Αυτοκρατορική εντολή , πήρε μόνο ελάχιστους από τους Συνοδικούς και εμφανίσθηκε στον Αυτοκράτορα ...

Ξέχασε όλες τις υπόλοιπες κατηγορίες και για πρώτη φορά έθεσε το θέμα της δήθεν παρακωλύσεως της αποστολής σιταριού προς την Βασιλεύουσα ,

Ο Αυτοκράτορας εξοργίζεται , δεν επικυρώνει την απόφαση της Συνόδου της Τύρου για καθαίρεση και ούτε διατάσσει την αναπλήρωση του Επισκοπικού Θρόνου της Αλεξάνδρειας ...

Η τελευταία περίοδος της ζωής Του Μεγάλου Κωνσταντίνου είναι αυτή που Τον καταξιώνει στην Εκκλησιαστική Συνείδηση ,

Τον οδηγεί στο απόγειο της Πνευματικής Του πορείας , τον Απρίλιο του 337 μ.Χ. αισθάνεται τα πρώτα σοβαρά συμπτώματα ασθένειας , καταφεύγει σε ιαματικά λουτρά , η υγεία Του επιδεινώνεται ...

Θεωρεί σκόπιμο να μεταβεί στην πόλη Ελενόπολη της Βιθυνίας , παραμένει στον Ναό των Μαρτύρων , όπου αναπέμπει Ικετήριες Ευχές και Λιτανείες στον Θεό ,

Αντιλαμβάνεται πως η επίγεια ζωή Του πλησιάζει στο Τέλος της , η σκέψη του Θανάτου καλλιεργείται στην καρδιά του , Τον οδηγεί στο Μυστήριο της Μεάνοιας και του Βαπτίσματος ...

Καταφεύγει σε προάστιο της Νικομήδειας , συγκαλεί τους Επισκόπους , τους απευθύνει τον εξής λόγο , αυτός ήταν ο καιρός που προσδοκούσα από παλιά και διψούσα και ευχόμουν να καταξιωθώ της εν Θεώ Σωτηρίας ,

Ήλθε η ώρα να Απολαύσουμε και εμείς την Αθανатоποιό σφραγίδα , να συμμετάσχουμε στο Σωτήριο σφράγισμα που κάποτε επιθυμούσα να κάνω στα ρείθρα του Ιορδάνου ...

Στα οποία όπως παραδίδεται , Ο Σωτήρας μας έλαβε το Βάπτισμα εις ημέτερο τύπο , Ο Θεός που γνωρίζει το συμφέρον , μας Αξιώνει να Λάβουμε το Βάπτισμα εδώ , ας μην υπάρχει λοιπόν καμία αμφιβολία ,

γιατί και εάν ακόμη είναι Θέλημα Του Κυρίου της ζωής και του Θανάτου να συνεχισθεί η επίγεια ζωή μας , να συνυπάρχω με τον Λαό Του Θεού , θα πλαισιώσω την ζωή μου με όλους εκείνους τους κανόνες που αρμόζουν στον Θεό ...

Μετά το Βάπτισμα Του Ο Άγιος Κωνσταντίνος δεν ξαναφόρεσε τον Αυτοκρατορικό χιτώνα , παρέμεινε ενδεδυμένος με το Λευκό ένδυμα του Βαπτίσματος ,

μέχρι την ημέρα της Κοιμήσεως Του το 337 μ.Χ. ...

Ήταν η ημέρα Εορτασμού Της Πεντηκοστής , γράφει ο Ιστορικός Ευσέβιος , είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο περιγράφει τα γεγονότα , τα οποία ακολούθησαν την Κοίμηση Του Αγίου ,

Όλοι οι Σωματοφύλακες Του Αυτοκράτορα , έσκισαν τα ρούχα τους , έπεσαν στο έδαφος , έκλαιγαν και φώναζαν δυνατά , σαν να μην έχαναν Τον Βασιλέα τους , αλλά Τον Πατέρα τους ...

Οι Ταξίαρχοι , οι Λοχαγοί έκλαιγαν Τον Ευεργέτη τους , ήταν όλοι λυπημένοι και κάθε κάτοικος της Κωνσταντινουπόλεως Πενθούσε ,

οι Στρατιωτικοί Τοποθέτησαν το Σκήνωμα Του Αγίου σε χρυσή Λάρνακα , το Μετέφεραν στην Κωνσταντινούπολη και το Εναπέθεσαν σε βάθρο στον Βασιλικό οίκο ...

Το Ιερό Λείψανο Του Μεγάλου Κωνσταντίνου Ενταφιάσθηκε στον Ναό Των Αγίων Αποστόλων ,

Η Ιστορία Τον ονόμασε Μέγα και η Εκκλησία Ισαπόστολο

Η Αγία Ελένη γεννήθηκε στο Δρέπανο της Βιθυνίας της Μικράς Ασίας το 247 μ.Χ. ,

ήταν ταπεινής καταγωγής ...

Ο Μέγας Κωνσταντίνος Τιμούσε Την Μητέρα Του , Της Απένειμε τον Τίτλο Της Αυγούστης , έθεσε την Μορφή Της επί νομισμάτων και έδωσε το όνομα Της σε μία πόλη της Βιθυνίας ,

Η Αγία Ελένη έδειξε την Ευσέβεια Της με πολλές Ευεργεσίες , την ανοικοδόμηση νέων Εκκλησιών στη Ρώμη , του Τιμίου Σταυρού , στην Κωνσταντινούπολη Των Αγίων Αποστόλων , στην Βηθλεέμ Βασιλική Της Γεννήσεως και επί του Όρους Των Ελαιών Βασιλική της Γεθσημανή ...

Η Αγία Ελένη πήγε το 326 μ.Χ. στην Ιερουσαλήμ όπου με μέγαν κόπον και πολλήν έξοδον και φοβερίσματα ηΐρεν τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ τοὺς ἄλλους δύο σταυροὺς τῶν ληστῶν , όπως γράφει ο Κύπριος Χρονογράφος Λεόντιος Μαχαιράς ,

επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη μετά την Εύρεση Του Τιμίου Σταυρού Του Κυρίου , πέρασε και από την Κύπρο ...

Η Αγία Ελένη Κοιμήθηκε με Ειρήνη το 327 μ.Χ. σε ηλικία ογδόντα ετών ,

Ο Ιστορικός Ευσέβιος γράφει ότι η Αγία Προαισθάνθηκε την Κοίμηση Της ...

Με διαθήκη ἄφησε την περιουσία Της στον υιό Της και τους εγγονούς Της , Ο υιός Της Μετέφερε
Το Τίμιο Λείψανο Της στην Κωνσταντινούπολη , Την Ενταφίασε στον Ναό Των Αγίων Αποστόλων ,

Η Σύναξη Αυτών Ετελείτο στην Μεγάλη Εκκλησία , στον Ναό Των Αγίων Αποστόλων και στον Ιερό
Ναό Αυτών στην Κινστέρνα του Βώνου ...

Μία ωμοπλάτη Του Αγίου Κωνσταντίνου Βρίσκεται στην Μονή Κωνσταμονίτου Αγίου Όρους ,

Αποτμήματα Του Ιερού Λειψάνου Του Αγίου Κωνσταντίνου Βρίσκονται στην Μονή Κύκκου
Κύπρου και στις Λαύρες Αγίας Τριάδος , Αγίου Σεργίου Μόσχας και Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι
Αγίας Πετρούπολεως ...

Οι Βυζαντινοί Τιμούσαν Ιδιαίτερα Τον Μέγα Κωνσταντίνο και Την Αγία Ελένη , Απόδειξη
αποτελεί το Γεγονός ότι κατά το Μεσαίωνα ήταν πολύ Δημοφιλής στους Βυζαντινούς η Απεικόνιση
Του πρώτου Χριστιανού Βασιλέως με Την μητέρα Του ,

που κρατούσαν στο μέσον Σταυρό , η Παράδοση αυτή διατηρείται μέχρι και σήμερα με τα
κωνσταντινάτα

Απολυτίκιο ...

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος , καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ
ἀνθρώπων δεξάμενος , ὁ ἐν βασιλεῦσιν , Ἀπόστολός σου Κύριε , Βασιλεύουσιν πόλιν τῇ χειρὶ σου
παρέθετο , ἦν περίσῳζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ , πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου , μόνε Φιλάνθρωπε